

**СЛАЂАНА
МИЉЕВИЋ
ДОКАЗАЛА
ДА ЈЕ
ИНВАЛИДИТЕТ
ПРЕПРЕКА КОЈА СЕ
МОЖЕ САВЛАДАТИ**

**МИРСАДА
КАНЏИЋ:**

**“РАК ЈЕ
БОЛЕСТ
ДАНАШЊИЦЕ,
НИЈЕ ВИШЕ ТАБУ ТЕМА”**

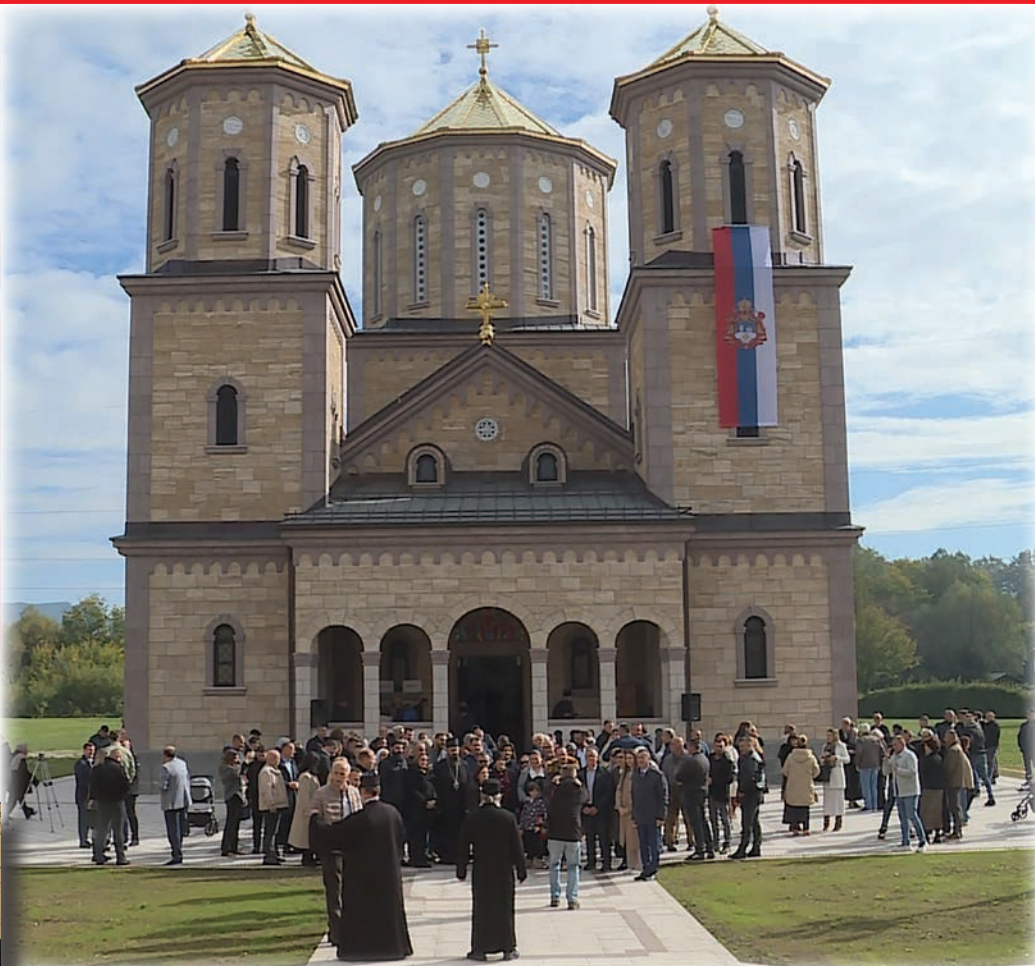
**КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК**

ПРИЈЕДОР, 16. ОКТОБАР 2026.
ГОДИНА LI
БРОЈ 2663
ЦИЈЕНА 2 КМ
kozarskirtvprijedor@gmail.com

**САНКТ ПЕТЕРБУРГ ОТВОРИО
ВРАТА ПРИЈЕДОРСКИМ
СРЕДЊОШКОЛЦИМА**

**МАТЕМАТИКА,
ФИЗИКА И
ОЛИМПИЈСКИ
СНОВИ ТИЈАНЕ
КНЕЖЕВИЋ**

**ОБИЉЕЖЕНА СЛАВА
МАНАСТИРА МИЛОШЕВАЦ**

**КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК**
www.kozarski.com

ИПЦ "КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК"
Улица 43. приједорске бригаде број 15.
тел/факс 052 232-863
kozarskirtvprijedor@gmail.com

ТВ ПД ТВ ПРИЈЕДОР
УВИЈЕК УЗ ВАС, НА 69. КАНАЛУ СУПЕРНОВЕ
И 82. КАНАЛУ М:ТЕЛ МРЕЖЕ

РАДИО ПРИЈЕДОР
НА 97.9 FM
- ИНФОРМАЦИЈЕ, МУЗИКА
И ПРИЧЕ КОЈЕ ВОЛИТЕ!

www.kozarski.com

Kozarski vjesnik

kozarskivjesnik

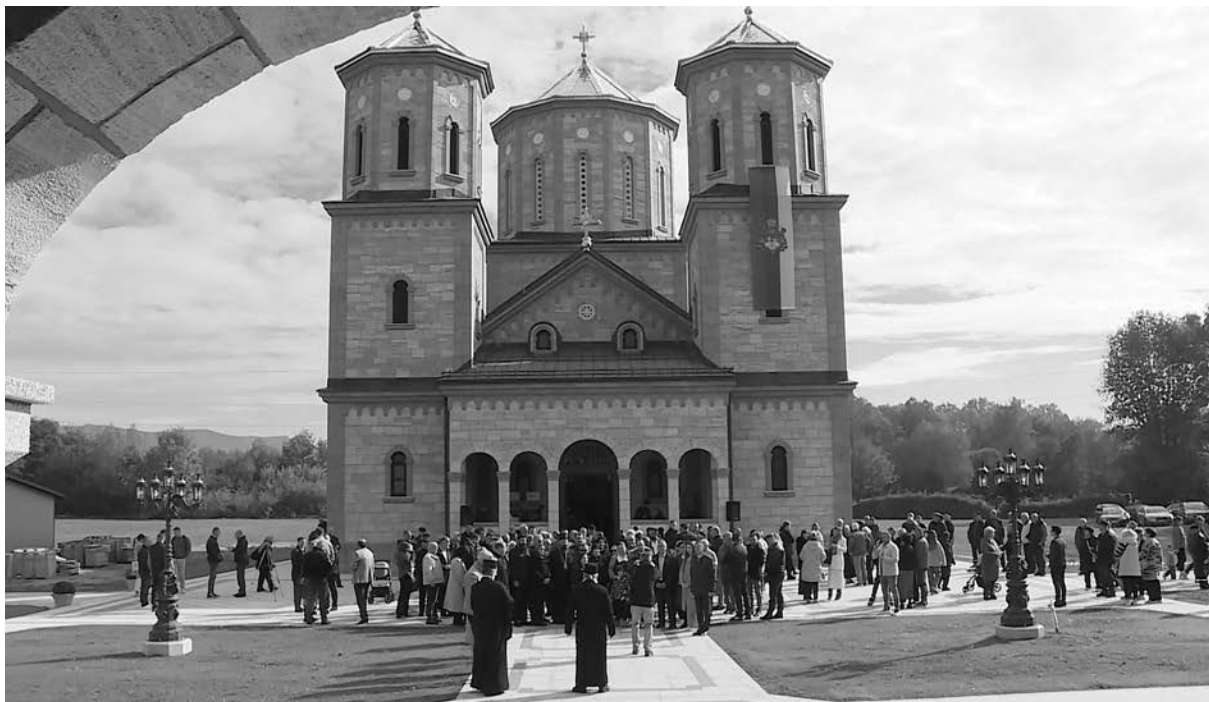
Kozarski Vjesnik

www.kozarski.com

Обиљежена манастирска слава - Покров Пресвете Богородице

Манастир Милошевац - свједочанство вјере, обнове и трајања

Текст: Гордана Каурин

Обнова Манастира Милошевац у приједорском насељу Чиркин Поље симбол је истрајности народа у очувању духовног наслеђа и православних светиња. Поводом манастирске славе, Покрова Пресвете Богородице, окупили су се бројни вјерници, свештенство и монаштво, а свечаности је присуствовао и председник СНСД-а Милорад Додик, који је поручио да овај комплекс заслужује пажњу и подршку институција Републике Српске. Додик је истакао да је Манастир Милошевац обновљен захваљујући вољи народа и благослову митрополита бањалучког Јефрема, нагласивши да данашњи изглед комплекса представља значајан резултат заједничког труда и посвећености очувању вјере и традиције. „Овај манастир је буквално ва-

скрсао вољом овог народа, уз благослов нашег високопреосвећеног митрополита Јефрема. Морам да кажем да се, кад год дођем овдје, радујем, прво зато што је изграђен овакав диван комплекс, а друго зато што су успјели да то ураде на тако величанствен начин“, рекао је Додик.

Према његовим ријечима, обнова манастира потврђује да народ не одустаје од својих светиња, већ настоји да сачува оно што је кроз историју страдало и да обновљено наслеђе остави будућим генерацијама.

„Ово је величанствен доказ вјере народа, који не одустаје од својих светиња. Оно што вријеме и невријеме сруше, народ који овдје живи увијек обнавља и изграђује за потребе садашњих и будућих генерација, као печат и свједочанство нашег постојања на овим просторима“, поручио је Додик.

Истакао је да је за потпуно уређење манастирског комплекса потребно завршити још одређене радове, изразивши увјерење да ће они бити окончани у годинама које долазе. Додао је да га сваки долазак у Милошевац радује, како због онога што је до сада изграђено, тако и због

први олтар и обновљен монашки живот, што је означило важну етапу у његовом духовном обновљењу.

„Радујемо се што смо заокружили један период од неколико година у којем се десило много лијепих ствари, много лијепих богослужења и сабора на којима се окупљао наш народ. Настављени су и радови на изградњи и довршетку манастира. Иако посла има још много, манастир је већ постао мјесто окупљања народа“, истакао је епископ Сава, додајући да је током цијеле године, а посебно за вријеме љетних празника и недјељом, велики број вјерника долазио у ову светињу.

Историја Манастира Милошевац сеже неколико вијекова уназад. Према старој црквеној документацији, манастир се налазио на подручју данашњег прије-

начина на који се овај комплекс развија.

Свечаност поводом манастирске славе била је прилика за окупљање вјерника, који у Милошевац долазе на велике празнике, богослужења и причешће. За многе од њих, овај манастир постао је важно мјесто молитве, духовног мира и заједништва.

„Ја и моји другари долазимо редовно, на велике празнике на литургију и да се причестимо“, рекао је Његош Гаврановић.

Новка Обрадовић истакла је да манастир посјећује кад год јој се за то укаже прилика. „Долазим кад год имам прилику. Једноставно, осјетим у души, пожелим“, казала је Обрадовићева. Свету архијерејску литургију служио је архиепископ и митрополит бањалучки Јефрем, уз саслужење викарног епископа марчанског Саве и свештенства и монаштва. Епископ марчански Сава је подсетио да је прије три године у манастиру освећен

дорског насеља Чиркин Поље, у близини рјечице Милошевице, на локалитету познатом као Црквина, док се тај крај у народу називао и Калуђерско поље. Као и бројне друге светиње на овом подручју, манастир је страдао током Аустријско-турског рата, од 1683. до 1699. године. На мјесту порушеног здања касније је било гробље, а приликом ископавања гробница пронађени су опека, камен и остаци темеља, који су свједочили о некадашњем постојању манастира.

Радови на обнови Манастира Милошевац у Чиркин Пољу почели су у августу 2018. године. Његова обнова данас представља наставак вишестолетне духовне традиције и настојање да се сачува наслеђе које повезује прошле, садашње и будуће генерације.

Милорад Додик

ОД 1. НОВЕМБРА СКУПЉИ ПАРКИНГ У ПРИЈЕДОРУ

Текст: Тања Мандић

Повећање цијена појединачних и дневних паркинг карата у Приједору планирано је од 1. новембра, док ће цијене мјесечних и годишњих карата остати непромијењене. Тренутно је под наплатом 770 паркинг мјеста, а недостатак простора за паркирање остаје један од проблема на који указују и грађани.

Мишљења грађана о паркинг услузи су подијељена. Дио анкетираних задовољан је постојећим паркинг мјестима и цијенама, али сматра да би изградња гараже омогућила паркирање већег броја возила на једном мјесту.

„Што се мене лично тиче, задовољан сам, а могу пренијети и мишљење других људи који су такође задовољни паркинг мјестима, па чак и цијеном. Само је потребна паркинг гаража“, рекао је један суграђанин.

Други указују на потешкоће при проналажењу слободног мјеста и све чешће паркирање на тротоарима. „Што се тиче цијене, није скупо. Међутим, нема мјеста за паркирање, јер се праве зграде на тротоарима. Немаш гдје паркирати код неке трговине и онда иде полиција и пише казне“, додаје један суграђанин. Шеф Одсјека за саобраћај Града Приједора Александар Јефтић рекао је да је промјена цијена предвиђена правилником усвојеним крајем прошле године, али да су за његову потпуну примјену потребне техничке припреме. Оне обухватају усклађивање са мобилним операторима због плаћања путем СМС-а и измјену параметара на паркинг аутоматима.

„Очекујем да ћемо почети 1. новембра. Напомињем да долази

до повећања појединачних и дневних карата, док су мјесечне и годишње карте остале на истом нивоу. У првој зони возачи су до сада за 0,50 КМ могли паркирати један сат, док ће према новом ценовнику исти износ плаћати за пола сата. Дневна карта у овој зони иде са три на пет КМ. У другој зони цијена од 0,50 КМ до сада је покривала два сата паркирања, а убудуће ће важити за један сат. Дневна карта биће повећана са двије на три КМ. Упркос повећању, цијене паркирања у Приједору остају међу повољнијима у поређењу са градовима сличне величине и већим градским срединама“, појаснио је Јефтић.

На снази је и ново правило за неплаћено паркирање. Рад Паркинг службе прилагођава се Закону о комуналним дјелатностима РС, којим је паркирање третирано као дјелатност индивидуалне комуналне потрошње. Неплаћање паркирања више се не третира као прекршај за који се одмах издаје прекршајни налог, већ као кршење уговорне обавезе. Уласком на паркинг мјесто корисник прихвата утврђене цијене и услове кориштења.

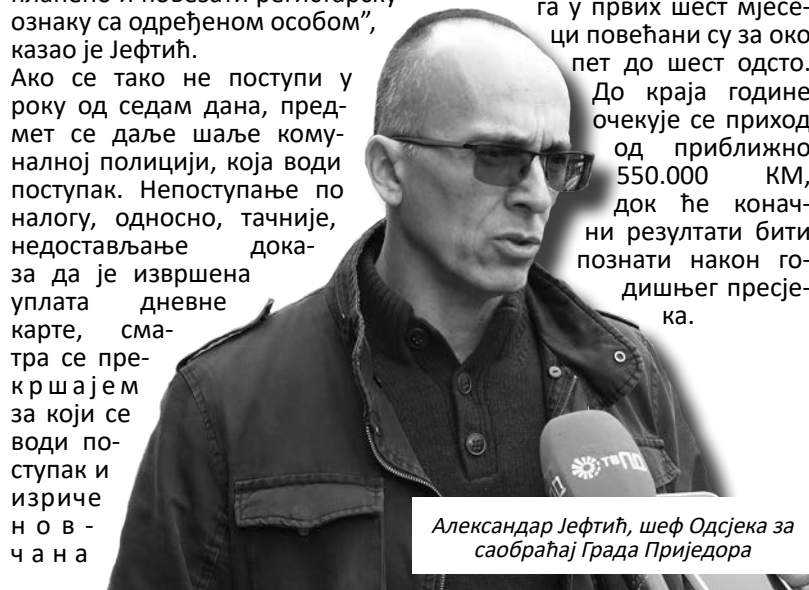
„Ако возач не плати паркирање, сматра се да ће се на паркинг мјесту задржати читав дан, односно за вријеме трајања наплате. Из тог разлога сада се издаје налог за плаћање дневне паркинг карте, коју је возач дужан да плати у року од седам дана. То значи да ће возач, ако не плати паркирање, добити налог који је дужан да плати на одговарајући начин, што је наведено у самом налогу. У том року мора доставити и доказ о извршеној уплати. Напомињем, доказ о

казна од 50 КМ.

Ради наплате потраживања за возила са страним регистарским ознакама закључен је уговор са адвокатском канцеларијом из Аустрије. Јефтић је навео да ће канцеларија у иностранству прибављати потребне податке и наплаћивати потраживања, уз обрачун својих трошкова. Због тога је возачима са страним таблицама препоручио да на вријеме поступе по издатим налозима, јер би накнадна наплата могла донијети знатно веће трошкове. Јефтић је потврдио да граду недостају паркинг мјеста. Прошле године обухват је проширен у Улици Вука Караџића и на простору између стадиона и бившег Тржног центра „Робот“. Изградња паркинг гараже остаје у плану, али је ријеч о великој инвестицији чија ће реализација захтијевати вријеме. У наредном периоду разматра се и уређење простора у Улици Ахмета Бабића у Старом граду, који би потом био укључен у систем наплате.

Према подацима које је изнио Јефтић, приходи од паркинга у првих шест мјесеци повећани су за око пет до шест одсто.

До краја године очекује се приход од приближно 550.000 КМ, док ће коначни резултати бити познати након годишњег пресјека.

Александар Јефтић, шеф Одсјека за саобраћај Града Приједора

ДРУГА ГРУПА ДЕМОБИЛИСАНИХ БОРАЦА И РАТНИХ ВОЈНИХ ИНВАЛИДА ОТИШЛА У БАЊУ

Текст: Деборах Совиљ

Друга група од 21 демобилисаног бораца и ратног војног инвалида из Приједора отпутовала је на десетодневну бањску рехабилитацију у "Мљечаницу". Боравак у бањи у потпуности је о трошку Града Приједора. Локална заједница већ шесту годину финансира бањско-климатску рехабилитацију бораčkih категорија, за шта је ове године из градског буџета издвојено 50.000 КМ. Ријеч је о корисницима који не остварују ово право по основу јавних конкурса ресорног министарства.

"Град финансира бањску рехабилитацију породица погинулих бораца које не остварују право на породичну инвалиднину, ратних војних инвалида од пете до десете категорије и бораца, а пројектом Владе Републике Српске дефинисане су све остале категорије", рекао је в.д. начелника Одјељења за борац-

ко-инвалидску заштиту Драшко Калинић.

Он је подсетио да је прије десетак дана прва група демоби-

лисаних бораца и РВИ отишла у бању, те да ове године Град финансира бањску рехабилитацију за укупно 54 бораца и ратна

војна инвалида. О трошку Владе РС, почетком новембра, у Бању "Дворови" биће упућена 44 корисника из Приједора.

Полицијска управа Приједор

У ПРОТЕКЛИХ ДЕВЕТ МЈЕСЕЦИ ПОВОЉНО СТАЊЕ БЕЗБЈЕДНОСТИ

Текст: Гордана Каурин

На подручју Полицијске управе Приједор у протеклих девет мјесеци ове године евидентирано је 561 кривично дјело, исто као у упоредном периоду прошле године. Укупна расвијетљеност износила је 93,3 одсто, док је број прекршаја јавног реда и мира смањен за 4,5 одсто, речено је на редовној конференцији за новинаре Полицијске управе

Приједор.

"Током протеклих девет мјесеци одржано је повољно стање безбједности. Евидентирали смо 561 кривично дјело, што је на нивоу прошлогодишњег периода, а укупна расвијетљеност износила је 93,3 одсто. Из области привредног криминалитета евидентирано је 48 кривичних дјела, од којих је 28 коруптивног карактера, а материјална штета процијењена је на више

од четири милиона КМ", рекао је начелник Полицијске управе Приједор Драган Милојица.

У области злоупотребе опојних дрога забиљежено је 29 кривичних дјела и 129 прекршаја, уз одузимање значајних количина наркотика. Слободе је лишено 119 лица. "Одузето је око 4,9 кг марихуане, 2,7кг хашиша, 1,5 килограм амфетамин-спида, 86 грама кокаина, 1.325 сјеменки индијске конопље, десет ста-

бљика индијске конопље, 68 комада медицинске дроге, те друге врсте опојних дрога", истакао је начелник Сектора криминалистичке полиције Горан Каран.

Мање прекршаја него годину раније забиљежено је у области јавног реда и мира. Евидентирано је 360 прекршаја, што је за 4,5 одсто мање у односу на упоредни период.

"Међутим, статистика саобраћајних незгода доноси озбиљније податке. У 905 саобраћајних незгода живот је изгубило десет особа, док је из саобраћаја искључено 2.247 возача, највише због алкохола или одбијања тестирања. Одузето је и 25 возила вишеструким повратницима у чињењу тежих саобраћајних прекршаја. У саобраћају су настављене појачане контроле и санкционисање возача који крше прописе", навела је Александра Шорак, начелник Сектора полиције.

Током туристичке сезоне полиција је спроводила појачане активности, а безбједносна ситуација на подручју Полицијске управе Приједор оцијењена је као задовољавајућа.

ОБИЉЕЖЕНА 31. ГОДИШЊИЦА ЕГЗОДУСА СРБА ИЗ САНСКОГ МОСТА

Текст: Тања Мандић

Симболичним спуштањем цвијећа у ријеку Сану и одавањем почести страдалима обиљежена је 31. годишњица егзодуса Срба из Санског Моста. Из ове општине 10. октобра 1995. године протјерано је 27.000 Срба, који су уточиште пронашли у Републици Српској и Србији. Љиљана Баста избјегла је из Санског Моста са троје дјеце, док је била у четвртм мјесецу трудноће. Са комшиницом је пјешке стигла до Приједора, док је њен супруг био на линији.

„Само је одједном речено да се иде из куће. Покупила сам своју дјецу. Имала сам их троје и била сам трудна четири мјесеца. Најмлађе дијете имало је 18 мјесеци, кћерка осам, а син десет година. Муж је био ратни војни инвалид, али је поново био на линији. Са дјецом и комшиницом пјешке сам дошла из Санског Моста до Приједора“, присјетила се Баста.

Прије рата живјела је у Загребу, одакле се 1991. године преселила у Сански Мост, родно мјесто свог супруга. Након његове смрти 2008. године наставила је сама да одгаја четворо дјеце у Приједору. „Јако је тешко. Било је тешко одгојити четворо дјеце након смрти супруга. Али, ето, живи се“, казала је Баста.

Начелник општине Оштра Лука Душко Дошеновић имао је тада седам година. Избјеглички пут најприје га је одвео у Кикинд, а потом у Оштру Луку, гдје и данас живи.

„Прошла је 31 година од тих немилих ратних догађаја. Ово је можда најтужнији дан за грађане Санског Моста, јер су изгубили оно највредније, своје куће, имања,

послове и морали започети нови живот. Оштра Лука примила је грађане Санског Моста. Један од њих сам и ја. Веома је важно да се сјећамо и да младим нараштајима преносимо оно што се догодило. Људи су живјели мирно у заједници, у Југославији, а онда се њихов живот промијенио у једном дану. Зато треба да чувамо Републику Српску“, рекао је Дошеновић.

Предсједник Предсједништва Борачке организације Оштра Лука Душан Мاستикоса рекао је да је током рата са подручја тадашње општине Сански Мост погинуло више од 500 бораца, припадника Шесте санске бригаде и Мини-

старства унутрашњих послова. „Захваљујем људима из приједорске организације који су покренули обиљежавање у вријеме када смо били прогнани и расути по Републици Српској, Србији, Европи и свијету. Тада смо се борили за голи живот и тражили своје најмилије, покушавајући да сазнамо ко је страдао, а ко преживио. На дијелу територије општине Сански Мост који је припао Републици Српској формирали смо општину Српски Сански Мост, да-

нашњу Оштру Луку. Током рата погинуло је 505 бораца, од којих су 97 одсто били припадници Шесте санске бригаде. Погинуло је и 12 припадника Министарства унутрашњих послова Републике Српске, а страдали су и цивили. Данас се сјећамо свих погинулих бораца и страдалих цивила у Одбрамбено-отаџбинском рату, посебно оних који су страдали 10. октобра 1995. године“, истакао је Мاستикоса.

Начелник Одјељења за образовање, здравство, социјалну заштиту, пронаталитетну и демографску политику Оливера Брдар Мирковић истакао је да је обиље-

жавање овог датума прилика за одавање почести жртвама, али и подсећање на важност његовања културе сјећања.

„Више од три деценије прошло је од тих стравичних дана када су бројни Срби протјерани. Десети октобар је датум који годинама обиљежавамо у нашем граду. Организације проистекле из Одбрамбено-отаџбинског рата настоје да, поред осталих важних датума, обиљеже и страдање и погром Срба из Санског Моста.

Ово је прилика да се сјетимо, али не само данас. Сматрам да треба сваког дана да се сјећамо српских страдања кроз историју, како нам се таква историја не би поновила. Младим генерацијама треба да оставимо у завјет ово обиљежавање и сјећање, како би знале да цијене оно што данас имају, Републику Српску. Она је гаранција да ће српски народ на овим просторима имати заштиту и слободу какву у вријеме овог погрома није имао“, казала је Брдар Мирковићева.

Потпредсједник Градске организације породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила Приједора Славиша Књегињић навео је да је српски народ у овој општини преживио два погрома.

„Први је страдање 5.500 Срба на Шушњару, а други прогон 10. октобра 1995. године, када је из Санског Моста протјерано 27.000 људи. Погинуло је 298 људи, међу којима је убијено 128 цивила. Ми који смо тада били овдје и учествовали у одбрани сјећамо се тих догађаја. Желим да споменем и да је из 13 општина протјерано 120.000 Срба. Нажалост, нико није процесуиран и нико није одговарао“, рекао је Књегињић.

Обиљежавање годишњице егзодуса Срба из Санског Моста заједнички су организовали представници Борачке организације Оштра Лука, Градске организације породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила Приједора и општине Оштра Лука. Поручено је да је неопходно чувати сјећање на страдале и искуства тада прогнаног становништва преносити млађим генерацијама.

ПО ДРУГИ ПУТ ПРИКАЗАН ДОКУМЕНТАРНИ ФИЛМ „ОДБРАНА ПРИЈЕДОРА 1995. ГОДИНЕ“

Текст: Мирјана Шодић

У Приједору је по други пут приказан документарни филм „Одбрана Приједора 1995. године“, аутора Недељка Лајшића, у про-

дукцији „Филмских новости“. Овај документарцац је дио серијала „Како је одбрањена Република Српска“. Лајшић је истакао да су „Филмске новости“ препознале значај одбране Приједора

и да му је било посебно важно да кроз документарни филм забиљежи свједочења учесника тих догађаја.

„Одбрана Приједора је сигурно једна од најзначајнијих битака Војске Републике Српске у протеклом рату. Драго ми је што сам имао прилику да снимим документарцац који је и мени на неки начин сатисфакција, да се бар дјелимично одужим људима који су одбранили овај град храброшћу и јунаштвом, онако како то доликује нама под Козаром“, рекао је Лајшић.

Учесник одбране Приједора Љубан Вила истакао је да филм на аутентичан начин преноси искуства бораца. „Приједор је брањен два пута, у мају 1992. и септембру 1995. године и оба пута је одбрањен. У септембру 1995. године до изражаја су дошли храброст и јунаштво наших бораца“, истакао је Вила.

Некадашњи командант Драшко Вујић нагласио је да поновно приказивање филма има посебан значај у оквиру обиљежавања Дана одбране Приједора и западнокрајишких општина - 12. октобра. „Циљ је да се овај датум обиљежи пројекцијом документарног филма и другим пригодним садржајима, како би се сачувало сјећање на учеснике одбране Града Приједора“, рекао је Вујић.

Потпредсједник Организације породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила града Приједора Славиша Књегињић похвалио је рад Недељка Лајшића. „Недељко Лајшић се заиста труди свим срцем и свом својом снагом да прикаже Одбрамбено-отаџбински рат кроз свједочења и искуства учесника. Његови филмови дирају нас у душу“, рекао је Књегињић.

Центар за социјални рад низом активности обиљежио Дјечију недјељу „ПОДРЖИМО ДИЈЕТЕ, ОНО ЈЕ БУДУЋНОСТ ОВЕ ПЛАНЕТЕ!“

Текст: Бојана Мајсторовић

Поводом Дјечије недјеље у Центру за социјални рад Приједор одржан је округли сто са родитељима корисницима услуга ове установе под називом „Подршка почиње разумијевањем“. Милијана Омербашић мајка је осмогодишњег Мака са потешкоћама у развоју. Прича да јој је највећи проблем дискриминација коју, како каже, осјећа на сваком кораку.

„Захваљујући Центру за социјални рад имамо подршку, а са друге стране, на улици људи нас гледају као да смо ми, не знам, с Марса пали, а не да смо људи као и сви други. То је моје мишљење и дискриминација коју осјетим, што се тиче моје породице“, каже Омербашићева.

Родитељи су поздравили измјену закона којом је уведен додатак на инвалиднину, али подсјећају да се још пуно може учинити. Весна Берић прича да је Удружење родитеља дјеце са посебним потребама „Невен“

основано прије 39 година и да сада има 320 чланова. Истиче да је приоритет проширити капацитете Дневног центра за смјештај дјеце са сметњама у развоју, те омогућити да се из локалног буџета финансира 50 одсто трошкова за смјештај, а не мање од тога. Подсјећа да Дневни центар овог удружења формално постоји непуну деценију.

„Имамо проблем са простором, све је више корисника. Неколико смо морали одбити, јер немамо простора, имамо већи број него што је могуће да се прими, па један број дјеце чији родитељи раде долазе сваки други дан, а други долазе сваки други дан, наизмјенично, јер капацитет је за 24, а њих је 38“, прича Берићева.

Стручњаци примјећују да највећи проблем настаје када дјеца са потешкоћама у развоју заврше образовање. Дипломирани дефектолог у Центру за социјални рад Приједор Горица Јаковљевић каже да су тада дјеца препуштена само породицама.

„Овим путем апелујем да се

тетом док је на послу. А заправо ово друго је јако тешко“, сматра Јаковљевићева.

Помоћник директора Центра за социјални рад Приједор Данијела Шалабалија каже да су врата ове установе отворена за родитеље којима су увијек спремни да пруже помоћ и подршку, те да их упуте на остваривање права која имају.

„Наша сарадња са свим удружењима у регији је стабилна и хармонична. Ми смо ту да подржимо сва удружења, све актив-

ради на јачању удружења, да отворимо врата, да проширујемо капацитете, јер заиста је потребно. На локалном нивоу потребно је проширити капацитете за постојећа удружења, а и за она која се тек формирају. Требамо им пружити подршку. Јер просто, када дијете изађе из образовног система, родитељ мора или напустити посао како би бринуо о свом дјетету, или пронаћи неког ко би проводио вријеме са дје-

ности и услуге које пружају дјечи и родитељима“, изјавила је Шалабалија.

Поред округлог стола са родитељима, у Центру за социјални рад организована је и радионица за дјецу „Срце које нас спаја“. Учесници радионице посадили су дрво испред ове установе чиме је симболично завршено обиљежавање Дјечије недјеље, те је поручено да свако дијете заслужује љубав и подршку.

У знаку дјечије радости и осмијеха

МАЛИШАНИ УЖИВАЛИ У КАРНЕВАЛУ ЗАБАВЕ

Текст: Гордана Каурин

У оквиру обиљежавања Недјеље дјетета, у Позоришту Приједор организоване су бројне интерактивне активности намијење-

не најмлађим суграђанима, које су малишанима донијеле много игре, креативности, пјесме и забаве.

Програм је обухватио креативне радионице, дружење са

маскотама и аниматорима, као и садржаје које су припремили чланови Удружења за очување традиције Приједор, Народне библиотеке „Ђирило и Методије“ и учесници „Лимунада партија“.

Посебну пажњу привукао је Карневал забаве, током којег су публику својим наступима одушевиле полазнице Балетске школе Удружења за очување традиције Приједор. Најмлађи чланови представили су се кроз неколико балетских тачака, међу којима су били валцер и полка.

Милана Сабљић из Удружења за очување традиције Приједор истакла је да ово удружење током цијеле године настоји да дјеци пружи прилику да уче, стварају и друже се.

У оквиру програма одржан је и „Лимунада парти“, који се већ трећу годину организује у оквиру Недјеље дјетета, уз подршку

Града Приједора. Члан Удружења „Даун синдром 21“ Наташа Пецаљ рекла је да је циљ „Лимунада партија“ да се покаже колико особе са Дауновим синдромом могу да доприне су заједници. „Представљамо особе са Дауновим синдромом као равноправне чланове овог друштва. Циљ нам је њихово укључивање, односно инклузија, да покажу шта могу и колико могу“, истакла је она.

У програму су учествовали и чланови Етно-друштва „Српски соколови Козаре-Урије“ Приједор, који су се представили пјесмом и наступима својих фолклорних секција. „Овдје смо са нашим припремним ансамблом како бисмо увеличали ову манифестацију“, рекла је Душица Костић из овог друштва. У Кину „Козара“ је одржана пројекција анимираног филма „Штрumpfови“, а улаз је био бесплатан.

У ГОРЊИМ ОРЛОВЦИМА ПРИРЕДБА У ЧАСТ ЖЕНА НА СЕЛУ

Текст: Тања Мандић

У Подручном одјељењу Основне школе „Петар Кочић“ у Горњим Орловцима одржана је приредба поводом Међународног дана жена на селу - 15. октобра. Ученици и учитељи пјесмама и рецитацијама одали су признање мајкама, бакама и свим женама које својим радом доприносе породици и локалној заједници. Међу учесницима програма био је и ученик четвртог разреда Виктор Галић, који је припремио рецитацију добродошлице и пјесму „Нисам мама, али волим те“. „Желим да се сви лијепо осјећају, а највише маме и баке“, рекао је Виктор. Његова другарица Катарина Хрваћанин учествовала је у хорском наступу и рецитацији. Поручила је да на овај начин желе показати женама са села колико им значе.

Обиљежавању Међународног дана жена на селу допринијеле су мајке и баке ученика, које су припремиле домаћа традиционална јела. Мајка Горана Ступар нагласила је значај очувања обичаја и заједничког ангажовања жена са села.

„Треба да чувамо нашу традицију и културу. Трудимо се да то обиљежимо на најбољи могући начин и припремамо домаћа јела. Трудимо се да себе покажемо у најбољем свјетлу. Сваку жену треба поштовати, а не треба да запоставимо ни жене које живе на селу“, истакла је Горана. Ова манифестација у ОШ „Петар Кочић“ организује се већ 13 година. Професор разредне наставе Зорица Лајишић истакла је да програм заједнички припремају ученици и учитељи кроз рад неколико школских секција. „Приредба представља прилику

да одамо захвалност и подршку женама са села, које својим трудом, радом и залагањем представљају истинске чуваре огњишта, традиције, коријена и културе нашег народа“, поручила је Лајишићева.

Директор Основне школе „Петар Кочић“ Весна Павић рекла је да је циљ ове традиционалне манифестације и указивање на положај жена. „Обиљежавамо Међународни дан жена на селу, чиме желимо да скре-

немо пажњу на положај жена у друштву, а нарочито на селу, гдје се њихов живот умногоме разликује од живота жена у граду“, навела је Павићева.

Идеја о обиљежавању Међународног дана жена на селу покренута је на Свјетској конференцији о женама у Пекингу 1995. године, док је Генерална скупштина Уједињених нација овај дан званично установила 2007. године.

Вријеме је за зимницу

КУПУС, ПАПРИКЕ И КРАСТАВЦИ НАЈТРАЖЕНИЈИ НА ГРАДСКОЈ ТРЖНИЦИ

Текст: Мирјана Шодић

Домаћице ових дана обилазе Градску тржницу и бирају поврће које ће се током зиме наћи у њиховим оставама. Кажу да је сада право вријеме за припрему зимнице и да не одустају од традиционалних рецепата. „Баке обавезно припремају

зимницу (смијех). Као и сваке године, припремам ајвар, киселе паприке и краставце, цвеклу, туршију... Свега треба да се касније нађе на трпези“, каже једна старија Приједорчанка. Продавци на Градској тржници задовољни су продајом. У понуди је домаће поврће, а купци највише траже купус, паприку и

краставце, незаобилазне намирнице за припрему зимнице.

„Врећа купуса кошта од 10 до 15 КМ, док се паприка продаје по цијени од 3,50 КМ за килограм, односно три КМ за веће количине. Краставци прве класе

коштају пет КМ по килограму, док се друга класа може наћи по цијени од три КМ“, каже продавац Драгана Башић.

Из Градске тржнице апелују на грађане да, кад год су у могућности, бирају домаће производе. Осим што на тај начин подржавају локалне произвођаче, купци на пијаци могу директно разговарати с продавцима и информисати се о поријеклу производа.

Драгана Башић:
Бирајте домаће производе

Пред слијепим и слабовидим особама свакодневни изазови

СЛАЋАНА МИЉЕВИЋ ДОКАЗАЛА ДА ЈЕ ИНВАЛИДИТЕТ ПРЕПРЕКА КОЈА СЕ МОЖЕ САВЛАДАТИ

Текст: Деборах Совиљ

Дан бијелог штапа, 15. октобар, повод је да се укаже на свакодневне проблеме с којима се суочавају слијепи и слабовиди. Свима им је жеља да, упркос инвалидитету, остваре што самосталнији и слободнији живот. У томе успијева Приједорчанка Слађана Миљевић за коју не важи изрека: "Живот је неком мајка, а не коме маћеха".

Одмалена околину спознаје ослањајући се на слух и додир. Наилазила је на бројне препреке и није се дала обесхрабрити. Од потпуног сљепа дијела је свега 10 одсто вида на једном оку, али једна је од ријетких слабовидих особа која је запослена. Стицајем околности, научила је италијански језик и годинама ради за једну невладину организацију.

"У Љубији сам завршила основну школу, а у Земуну средњу школу за ученике оштећеног вида, смјер телефониста. Док сам ишла у редовну школу, учитељи и наставници су имали разумевања и прилагођавали наставу. Због мене су говорили наглас оно што су писали на табли, а то је било вријеме када се још није причало о инклузији нити о персоналним асистентима. Имам утисак да је било на неки начин и боље, јер као особа са високим оштећењем вида, нисам трпјела никакав облик вршњачког насиља нити сам осјетила било какав вид дискриминације", каже Слађана.

Запослила се, упркос инвалидитету, што може захвалити својој

упорности и жељи да стиче нова знања и вјештине.

"Имала сам срећу да се у то неко вријеме када сам завршила средњу школу, у Љубији отворио Омладински центар у којем су представници међународне хуманитарне организације са сједиштем у Тренту држали курсеве италијанског језика. Мало помало наставила сам и сама

учити тај језик, па су ми после дали прилику да будем преводилац. Захваљујући сензибилитету Италијана, успјела сам доћи до првог хонорарног посла, да бих од 2012. године званично почела радити за ту организацију и још увијек сам ту", наводи Слађана Миљевић.

Додаје да Фонд за професионалну рехабилитацију и запо-

шљавање инвалида РС стимулише послодавце за запошљавање ове популације, али да је сљепо специфично.

"Велики проценат свега долази преко чула вида, а ако је неко у колицима, може и даље несметано радити за рачунаром, може бити менаџер или економиста. Међутим људима са оштећеним видом, без обзира на помагала и на говорне програме, ипак треба мало више времена и асистенција при кретању. Када говоримо о запошљавању у приватном сектору, послодавци захтијевају брзину, експедитивност и прецизност. Особе са инвалидитетом, а посебно са оштећеним видом, то не могу одрадити онако како би се жељело", истиче наша саговорница.

По њеним ријечима, слијепим и слабовидим особама од велике је помоћи рачунар са говорним софтвером, који се може набавити преко Фонда здравственог осигурања РС. Много значи и персонална асистенција.

"То је услуга која је однедавно уведена и доста корисна за слијепе, да их асистенти одводе и доводе на посао, да им буду пратња. Мислим да се стање побољшава, али на овом нашем простору то иде малим корацима, иако је за разлику од прије неких 10-20 година ситуација сада далеко боља", мишљења је Миљевићева.

Великим недостатком сматра то што право на личну инвалидну имају само особе код којих је инвалидност наступила до 18. године живота.

Дан бијелог штапа обиљежили су у Градској организацији слијепих и слабовидих. Била је то прилика да проговоре о потребама ове популације и о побољшању њиховог положаја. Снежана Деспот вид је изгубила у зрелим годинама. Није лако прилагодити се на живот у мраку, али како је рекла, човек мора сам са собом да рашчисти неке ствари.

"Добро се сналазим, пошто сам доскоро видјела. Живим у граду и познајем све. Малтене ми се то десило преко ноћи. Користим вјештачку интелигенцију и разновразне апликације да могу да се крећем, јер ми све говори. Још увијек могу да пишем и читам на рачунару, зато што сам то могла и прије губитка вида, па знам гдје ми је шта. Највише се устручавам због саобраћаја да се крећем по улици", наводи Снежана, која обавља послове секретара у Градској организацији слијепих и слабовидих Приједор.

Најнеопходнија су им тифлотехничка помагала, а, како кажу, немају ни бијели штап по којем је назван међународни датум посвећен овој популацији.

"Помагала су веома скупа, а најпотребнији нам је компјутер, лупе и друга средства. Немамо ни административног радника за рад у нашем удружењу, јер наши чланови су или потпуно слијепи или са високим оштећењем вида", рекао је предсједник Милорад Васиљевић.

Навео је да су уз помоћ републичке организације и локалне заједнице реновирали просторије и набавили најнеопходније ствари. Васиљевић је најавио да ће у наредном периоду подијелити 40 пакета помоћи најугроженијим члановима, које је обезбиједило ресорно министарство. Градска организација слијепих и слабовидих особа Приједор има око 140 чланова.

У Градској организацији обиљежен Дан бијелог штапа

Мирсада Канџић о борби са раком дојке:

„РАК ЈЕ БОЛЕСТ ДАНАШЊИЦЕ, НИЈЕ ВИШЕ ТАБУ ТЕМА“

Октобар је Међународни мјесец борбе против рака дојке. Обиљежава се са циљем подизања свијести о значају превенције и раног откривања рака, те пружања подршке обољелима. Тим поводом разговарали смо са Мирсадом Канџић из Приједора, којој је рак дојке откривен прије шест година. За „Козарски вјесник“ прича да је све почело превентивним прегледом 2019. године.

Текст: Бојана Мајсторовић

“Отишла сам на превентивни преглед - ултразвук, с обзиром да је мени тад било 45 година, међутим, љекар је посумњао на нешто и онда сам наравно кренула даље у истрагу, шта се дешава, шта ми тијело говори. Дошла сам до мамографије. Није тада потврђена дијагноза, али ми је показала да морам на операцију. Нажалост, у Приједору нисам могла то обавити, него у Центру за дојку у Бањалуци, гдје сам у марту 2020. године оперисана. У априлу добијам дијагнозу - карцином. Даљи наставак борбе креће код онколошког љекара. С обзиром да се друштво борило са вирусом корона, све се одвијало отежано, али борба није стала. Нажалост, рак је болест данашњице, није више табу тема”, истиче она. Додаје да је оперисана на Универзитетско-клиничком центру

вање. Било је тешко проћи кроз здравствени систем тада с обзиром на корону. Нажалост, ми смо више пута ван болнице чekali сестру да дође, да нам подијели терапије кад је вријеме за то, јер нисмо могли ући због других болесника, а превентивно због себе. Значи, доста тога се обављало баш тешко у том периоду”, прича она.

Додаје да је поред физичке водила и психичку борбу. “Психички сам јако тешко то подносила, било је успона, падова, плача... Сви ми себи постављамо питање: “Зашто ја?”, али онда сам себи нешто рекла: “Да, али зашто дијете, које је тек јуче рођено”. Оно најважније у овој болести је управо психолошка подршка. Имала сам је од породице и неколико пријатеља који су ми били вијатар у леђа, да идем даље, да се борим, да не посустајем, јер нико од нас не зна шта ће дочека-

мјесеца. Хвала Богу, метастаза нема. Добро се осјећам, радим посао који волим и помажем људима”, прича она.

У априлу ове године Мирсада је добила посао кроз пројекат Удружења грађана “Дон” - помоћ и њега у кући, односно помаже старијим људима на њиховим кућним адресама.

“Има много старијих којима нико не отвори врата осим нас. И њима треба управо та психолошка подршка, као свима нама, треба да осјете да нису сами, да шетамо, да разговарамо... Не морамо само о болести причати, него да знају да је неко ту уз њих, за њих”, наводи она.

Мирсада је једна од полазника Пројекта “Стручно образовање и обука за економско оснаживање жена”, који спровode Уједињене нације у БиХ. Крајем октобра добиће сертификат да је обучена за посао његоватељице.

Истиче да ју је све оно што је проживјела још више подстакло да помаже другима. Тако је прије двије године организовала и акцију уређења Онколошког одјела приједорске Болнице “Доктор Младен Стојановић”.

“Нажалост тај Онколошки одјел, дневна болница онкологије, гдје ми свакодневно примамо терапије, био је у јако лошем стању. Дошла сам на идеју да покренем хуманитарну акцију. Међутим, као појединац, пошто ме људи наравно не познају, можда нисам на самом почетку успјела то тако наглас рећи, али када сам формирала Управни одбор, заокружила озбиљно ту причу, људи су стали уз мене. Захваљујући управо њима, грађанима овог града који су се одазвали акцији, велику ствар смо направили на Онколошком одјељењу. Побољшали смо стање и услове да сами пацијенти сад мало другачије виде комплетну слику. Набавили смо постељине, јоргане, јастуке, инвертер климу за хлађење и

гријање, нови умиваоник, усисивач, фрижидер, телевизор... Набавили смо седам апарата, који су потребни за мјерење хемотерапије, јер болница нажалост, није имала ниједан”, каже Мирсада.

Додаје да је прошле године уз помоћ локалних произвођача обезбиједила пакете подршке новообољелим пацијентима. “Ове године сам успјела уз помоћ организације ‘Think Pink-Zajedno smo jedno’ из Сарајева која се бави оснаживањем здравља жена, обезбиједити пакете подршке све и једној жени која је оперисана на хирургији приједорске болнице”, прича она.

Наводи да помоћ другима и њу покреће и даје снагу, те истиче да је и сама осјетила колико значи помоћ других. “Сама дијагноза - карцином јако је тешка. Сви ми њу прихватамо на неки свој начин, а јако се тешко носити са тим. Најважније од свега је психолошка подршка. Може она бити и од љекара, психијатра, психолога, наравно и с њима сам морала разговарати у неком свом периоду живота. То би препоручила и другима. Они су љекари и не видим разлог да се неко устручава да прича с њима. Друштво, пријатељи, колеге... Једноставно, живот не стаје оног тренутка кад се добије дијагноза, него се креће у борбу. Тако да желим да поручим и другима, ко год да носи ту дијагнозу са собом, да се бори колико је у могућности, да пита за неки савјет, да се информише. Данас смо доступни сви, ево и ја за било какав разговор”, истиче она.

Поручује да због великог броја обољелих и Приједор треба да има Удружење, како би подршка борцима против опаке болести била боља. Закључује да би кроз Удружење могли лакше да се друже, те уз кафу и разговор подијеле своја искуства и лакше преброде тешке дане.

Бањалука. “Имала сам ‘поштедну’ операцију. Сваки пут кад љекари могу одстранити само то што није у реду, они се базирају да то одстрани. Да ли ће то бити пола или само дјелић, увијек иду на то да нама остане оно што је природно наше, а ако не може, онда раде комплетно одстрањива-

ти у току дана, а тек сутра”, истиче она.

Наводи да је њено здравствено стање сада добро. “Након операције имала сам осам хемотерапија и 30 зрачења, с тим да још увијек пијем таблете као заштиту и примала сам пет и по година заштитне ињекције на свака три

САНКТ ПЕТЕРБУРГ ОТВОРИО ВРАТА ПРИЈЕДОРСКИМ СРЕДЊОШКОЛЦИМА

Текст: Мирјана Шодић

Делегација ученика средњих школа из Републике Српске бораила је од 14. до 26. септембра у Санкт Петербургу, гдје је учествовала у образовно-културном програму у оквиру пројекта „Међународне омладинске смјене“. Међу учесницима су били и ученици приједорске Електротехничке школе Алексеј Ђукић и Андреј Станић, у пратњи директора школе Зорана Мршића.

Имали су прилику да упознају историјске и културне знаменитости једног од најзначајнијих руских градова, али и да учествују у образовним активностима из области инжењерства и ватрогасно-спасилачке дјелатности.

Алексеј Ђукић истакао је да је током десетак дана у Санкт Петербургу посетио бројне знаменитости, музеје и образовне

установе, те се упознао са руском културом, обичајима и традицијом.

„Посјетили смо два факултета и неколико установа које се финансирају из буџета Санкт Петербурга. У једној технолошкој

школи показивали су нам дроне, док смо у другој имали прилику да видимо како настају различити технолошки уређаји. Поред посјета, присуствовали смо и предавањима, што нам је било веома корисно“, рекао је Ђукић.

Његов школски друг Андреј Станић нагласио је да су га посебно одушевили руска култура и историјски музеји, те да овакви програми имају велики значај за ученике средњих школа.

„Њихова култура и историјски музеји заиста су предивни. Овај пројекат је веома значајан за нас, јер имамо прилику да видимо како живе и школују се наши вршњаци у Русији. Лијепо је видјети да се толико пажње посвећује младима и њиховом образовању“, истакао је Станић. Образовни дио програма реализован је на Санктпетербуршком политехничком универзитету Петра Великог, Санктпетербуршком државном електротехничком универзитету „ЛЕТИ“ и у Ватрогасно-спасилачком колеџу „Санктпетербуршки центар за обуку спасилаца“.

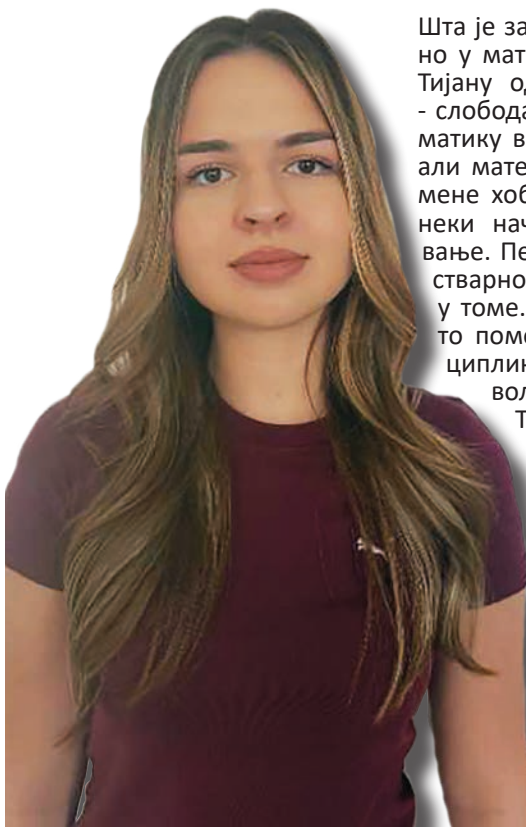
Посјета представља једну од конкретних активности у оквиру сарадње Републике Српске и Санкт Петербурга, а ученицима је омогућила да знања стечена током школовања прошире кроз практична искуства, упознавање са новим образовним садржајима и разmjену искустава са вршњацима из Русије.

Алексеј Ђукић и Андреј Станић

Нова искуства и пријатељства

Шта је заправо толико привлачно у математици и физици? За Тијану одговор је једноставан - слобода размишљања. "Математику више волим од физике, али математика и физика су за мене хоби и нешто што ми на неки начин уљепшава школовање. Период такмичења ми је стварно занимљив и уживам у томе. Сматрам да ми је све то помогло да изградим дисциплину и пронађем оно што волим", поручује Тијана.

Такмичарски успјех, међутим, не долази без рада. Редовна настава, каже, није довољна за озбиљна такмичења. "На настави учимо основне ствари, а за такмичења је потребна додатна припрема. У школи имамо додатну наставу једном седмично, а пред такмичење и два или три пута. Не форсирам се, вјек-

Слика све говори - бројне награде са такмичења

МАТЕМАТИКА, ФИЗИКА И ОЛИМПИЈСКИ СНОВИ ТИЈАНЕ КНЕЖЕВИЋ

Текст: Мирјана Шодић

За Тијану Кнежевић, ученицу трећег разреда приједорске Електротехничке школе, математика и физика представљају много више од школских предмета. Оне су хоби, изазов и начин да развија дисциплину и ужива у учењу.

Интересовање за математику јавило се још у другом разреду основне школе. "За веома кратко вријеме ме је математика завољела, тако да је стварно волим од другог разреда. То је примијетила и моја учитељица Биљана Ковачевић", присјећа се она. Физика је, каже, привукла нешто касније, у седмом разреду, када су се са тим предметом први пут сусрели. Управо тада почиње и њена такмичарска прича из математике и физике. "Прво такмичење из математике било је општинско, на којем сам освојила друго мјесто. У осмом разреду услиједили су бољи резултати, а међу најзначајнијима из основне школе издвајам прво мјесто на општинском такмичењу из математике са максималних 100 бодова, два прва мјеста на регионалном такмичењу из математике, прво мјесто на општинском такмичењу из физике, два учешћа на републичком такмичењу, као и пласман на државно такмичење из математике", прича Тијана. Посебан успјех остварила је на Иранској геометријској олимпијади, гдје је у деветом разреду освојила похвалу.

бам оно што волим и онолико колико се мени у том тренутку да посветити томе", каже она. Своје мјесто међу најбољима наставила је да гради и у средњој школи. Задовољна је школом и програмом, посебно зато што се велики дио стручних предмета савладава практично, уз рад на рачунарима. Посебно издваја математику, али и физику, коју је имала у прва два разреда. У првом разреду средње школе освојила је прво мјесто на регионалним такмичењима из математике и физике, друго мјесто на републичком такмичењу из математике, као и пласман на државно такмичење из математике и учешће на Иранској гео-

метријској олимпијади. Друга година донијела је нешто слабије резултате, али и ново искуство. Освојила је друго мјесто на регионалном такмичењу из математике и треће мјесто на регионалном такмичењу из физике и пласирала се на републичко такмичење.

Свјесна је да није могуће увијек бити на врхунцу. "Немогуће је константно бити добар. И то је добро искуство", каже она. У трећем разреду планира да настави да се такмичи и из математике и физике. Иако физику више нема у редовној настави, наставиће да је припрема кроз додатну

наставу и градиво гимназијског програма.

Већ неколико година учествује и на љетним и зимским камповима које организује Удружење математичара Кантона Сарајево. Прати и квалификације за међународна такмичења, међу којима су Иранска геометријска

Са једног од такмичења

Признање и од Града Приједора

олимпијада и Европска женска математичка олимпијада.

Циљ је јасан, до краја средње школе жели да избори мјесто на неком од великих међународних такмичења. Ипак, иза свих медаља, пласмана и сати проведених над задацима не крије се само амбиција. За њу су математика и физика, прије свега, нешто у чему ужива.

Мирослав Мики Радоњић, директор Стеријиног позорја

ПОЗОРИШТЕ ПОСТАВЉА ПИТАЊА, А НЕ НУДИ ОДГОВОРЕ

„Када је реч о уметности, култури и позоришту на овим просторима, никада није било бајно и никада није било добро време. Увек је нешто недостајало. Да ли су то средства, да ли су то организациони модели наших позоришта, да ли је помало и наш менталитет или то што волимо да неке ствари које представљају темељне вредности заједнице гурнемо на маргину, па се онда чудимо што нам је тако како јесте. Позоришни фестивали су нужни, не само за опстанак позоришта као уметности, него и као показатељ који нам омогућава да сви заједно схватимо које вредности имамо“, рекао је у интервјуу за „Козарски вјесник“ Мирослав Мики Радоњић, директор Стеријиног позорја.

Текст: Тања Мандић

• **Колико су позоришни фестивали важни за развој и видљивост позоришне уметности у времену када се култура све више такмичи са новим медијима и другачијим облицима забаве?**

- Јако су важни, поготово када узмемо у обзир да млађе генерације одрастају у једном другачијем, убрзаном свету, где су нови медији свуда око нас и где млади често немају ни стрпљења да гледају једну позоришну представу која траје два сата. Управо позоришни фестивали презентују најбоље од најбољег. Такав је и фестивал „Златна вила“ у Приједору. Фестивали нису важни само због награда које ће уметници освојити, већ прије свега због комуникације коју стварају са публиком. Публика је тада у прилици да види глумце, представе и текстове које можда није у могућности да види на редовним репертоарима матичних позоришта и да заиста размисли о томе у каквом свету сви заједно живимо. Позориште као уметност развија критичку мисао, а то је увек добро.

• **Публика је један од најважнијих дијелова позоришног чина. Како данас створити, а још важније, задржати позоришну публику, нарочито међу младима?**

- Све почива и на едукацији. Средине које имају позориште за децу имају могућност да негују публику од најранијих година, док у срединама које то немају све иде мало теже. У нашим масовним медијима култура и образовни и културни програми поново су негде гурнути на саме маргине. Због тога је тешко неговати и развијати нову позоришну публику, поготово међу млађим генерацијама. Позоришни фестивали се пре свега и праве због публике и губе сваки смисао ако публике нема. Наравно, програмима фестивала и репертоарима позоришних кућа не треба подилазити публици, али мора се осетити сензибилитет гледалаца. Није иста пу-

блика у Приједору, Бањалуци, Бијељини, Београду, Загребу, Врању или Лесковцу. Селектор треба знати изабрати представу која ће остварити комуникацију са том публиком. На тај начин можемо привући и нову, можда млађу публику.

• **Позоришну критику пишете дуги низ година и пратите различите генерације уметника. Колико је данас позоришна критика присутна и утицајна и да ли јој се, према Вашем мишљењу, посвећује довољно пажње?**

- Нажалост, уметничка критика у нашим медијима практично више не постоји. Исто је и са позоришном критиком. Сјећам се када сам почињао да пишем позоришну критику, средином деведесетих година прошлог века. Тада је заиста било великих критичара који су још увек писали позоришну критику и представљали ауторитете. Никада нисам био љубитељ те „револурашке“, бродвејске критике, која представу може или да дигне у небеса или да је сахрани, односно да је негативном критиком „убије“ у старту. Када сам писао критике, увек сам покушавао да оне буду спона између потенцијалног гледаоца и онога што у представи постоји. Никада нисам писао критику тако да дајем сугестије или објашњавам нешто чега у представи нема. Писао сам само о ономе што у представи постоји и покушавао на тај начин да успоставим комуникацију између потенцијалног, будућег гледаоца и самог остварења на сцени. Критика је важна, али је, нажалост, све мање има. Све је мање и младих критичара који се озбиљно баве позориштем.

• **Као директор Стеријиног позорја и неко ко је био селектор и члан жирија бројних фестивала, шта је, према Вашем мишљењу, оно што једну представу чини успешном?** Имамо сам срећу да ми професија постане оно што ми је некада био хоби. У мом родном Прњавору почео сам аматерски да се бавим позориштем, а онда се све

развило до тога да тренутно радим у једној од најзначајнијих позоришних институција и свакако једном од најважнијих позоришних фестивала на овим просторима. То је велико задовољство. Шта ће бити даље и куда сви заједно идемо, тешко је сада рећи. Позоришни фестивали су нужни, не само за опстанак позоришта као уметности, него и као показатељ који нам омогућава да сви заједно схватимо које вредности имамо. Зато нема правог одговора на ваше питање. Позориште заправо јесте уметност која поставља питања, а не нуди одговоре. Можда и на ово питање треба да ставимо три тачке и кажемо да нема правог одговора, већ да треба сви заједно да га тражимо. Треба да будемо свесни да позориште као уметност постоји готово три миленијума, да је преживело све и свашта, ратове, кугу и различите кризе и да ће постојати док постоји и људска цивилизација.

• **Позориште је преживјело бројне друштвене и технолошке промјене. Данас живимо у ери дигитализације, вјештачке интелигенције и нових технологија, а позориште је и даље ту. Шта је то што га и даље чини незамењивим?**

- То је исконска емоција коју свака позоришна представа нуди. То је јединствен доживљај који можете имати само у позоришту, када као публика седите и гледате једну ипак ефемерну уметност која се одвија управо у том тренутку. Свако ново извођење нуди нове околности и нови контекст, а глумац никада не одигра представу на потпуно исти начин. Једна представа не изгледа исто вечерас и за седам дана. Та јединственост уметности јесте нешто што позориште одваја од других уметности. Ту су емоције које осећамо и могућност да се преселимо у неке друге светове и друга времена гледајући античке трагедије, Шекспирове или Молијерове текстове који се постављају на сцени. Позориште нам омогућава да напустимо нашу стварност и одлутамо у

неке друге димензије времена и простора. Истовремено, свака од тих представа, иако је заснована на класичним текстовима, увек говори о времену у којем ми живимо и поставља питања која су нам у том тренутку важна. Дакле, позориште је уметност која је увек актуелна, без обзира на то да ли се бави античком Грчком, Шекспировим или Молијеровим временом, текстовима Душана Ковачевића, Александра Поповића или неких савремених аутора. Свако ново преиспитивање Нушића или Стерије Поповића пружа могућност гледаоцу да критички сагледа време, простор и друштво у којем данас живимо. Зато је позориште узбудљиво.

• **И за сам крај, имате ли поруку за Приједорчане и позоришну публику? Какав је Ваш утисак, има ли Приједор његовану позоришну публику?**

- У Приједору сам боравио и ранијих година и гледао представе. Мислим да Позориште Приједор може бити на понос овом граду. Публика има срећу да у овом граду заиста може да гледа добре представе и мимо фестивала. Овде се заиста вредно радило и ранијих година, када је Зоран Барош био директор, као и сада када Срђан Наставља ту мисију. Ту је и Дарко Цвијетић, који је много утицао на рад овог позоришта. Фестивал позоришта „Златна вила“ је заиста постао један од значајних позоришних фестивала у целом региону. Публика је имала прилику да види представе различитих садржаја, тема и жанрова, као и глумце и уметнике које није често у прилици да види. Све заједно представља заиста сјајну прилику да уживамо у тој невероватној уметности какво је позориште. Желим овом фестивалу сваку срећу у будућности, јер када нешто траје готово 20 година, онда је то већ прерасло у озбиљну традицију и може само даље да расте.

Тридесети пут у част великог књижевника: „Благодарје“ уручено Сунчици Марковић

У ХАШАНИМА ОДРЖАНА МАНИФЕСТАЦИЈА „ЋОПИЋЕВИМ СТАЗАМА ДЈЕТИЊСТВА“

Текст: Гордана Каурин

У родном мјесту Бранка Ћопића, у Хашанима, одржана је традиционална књижевна манифестација „Ћопићевим стазама дјетињства“, која три деценије чува успомену на једног од најзначајнијих писаца српске књижевности и његово непролазно књижевно дјело.

Овогодишња манифестација била је посвећена обиљежавању 111 година од рођења великог књижевника и очувању његовог стваралачког наслеђа, које и данас повезује генерације љубитеља писане ријечи.

Предсједник бањалучке Фондације „Бранко Ћопић“ Мирјана Стоисављевић истакла је да манифестација има посебан културни и национални значај, наглашавајући да се њоме наставља традиција која је и прије протеклог рата окупљала бројне поштоваоце Ћопићевог стваралаштва.

„Имам срећу да угостимо у Хашанима драге госте на књи-

Бранко никада није редиговао странице које би написао. То је била прва рука, тако да ни лек-

Сунчица Марковић

Ћопић“. Овогодишњи добитник је Сунчица Марковић из Новог Сада, аутор изложбе посвећене великом књижевнику, која ће бити дио сталне поставке позоришта „Јежева кућица“ у Хашанима.

Марковићева је истакла да јој признање представља потврду значаја вишегодишњег истраживачког и културног пројекта који реализује Културни центар Новог Сада у сарадњи са Матицом српском.

„За мене ово признање значи потврду да смо вишегодишњим пројектом, који реализује Културни центар Новог Сада у сарадњи са Матицом српском, заиста постигли циљ. Пројекат реализујемо од 2022. године, а посвећен је миграцијама и колонизацији Војводине у 20. вијеку. Један од његових сегмената била је и изложба о Бранку Ћо-

пићу, која је наишла на одличне реакције у Новом Саду и широм Војводине, а потом и у Бих“, истакла је Марковићева.

У Фондацији „Бранко Ћопић“ наглашавају да овогодишња манифестација има посебан значај и због отварања хашанског позоришта „Јежева кућица“, смјештеног преко пута куће Ћопићевог ујака Андрије. Ријеч је о важном искорак за културни живот овог краја, посебно имајући у виду да у ширем окружењу не постоји позориште као установа.

Отварањем позоришта створени су нови услови за његовање позоришне умјетности, афирмацију књижевности и приближавање Ћопићевог стваралаштва најмлађима, али и будућим генерацијама.

Манифестација „Ћопићевим стазама дјетињства“ још једном је потврдила да Хашани нису само родно мјесто великог писца већ и трајно мјесто сусрета књижевности, културе и сјећања на једног од највољенијих аутора српске књижевности.

Ћопић у младим данима

јевној манифестацији од националног значаја, „Ћопићевим стазама дјетињства“, у част писца од чијег нас рођења дијели 111 година, а који је преминуо прије 32 године. Ове године обиљежавамо и 30 година како Република Српска организује ову традиционалну манифестацију“, навела је Стоисављевићева.

О величини Ћопићевог књижевног опуса говорио је pjesник Зоран Костић, истичући да је његов допринос српској књижевности немјерљив.

„Бранку се не можемо никада одужити за све оно чиме нас је задужио својим врхунским књижевним дјелом. Вјероватно је тачно оно што је Иво Андрић говорио о њему, да је најдјелотворнији писац, не само свог времена него и српске књижевности уопште. Познато је да

тори нису имали много посла“, рекао је Костић.

У оквиру манифестације уручена је и награда „Благодарје“, коју додјељује Фондација „Бранко

Бранко Ћопић рођен је 1. јануара 1915. године у Хашанима. Током богате књижевне каријере оставио је неизбрисив траг у српској књижевности, посебно дјелима која одликују топлина, хумор, лиризам и дубоко разумијевање човјека и његовог времена. Прву књижевну награду добио је 1938. године од Академије седам умјетности за кратку причу, а годину касније додијељена му је награда „Милан Ракић“. Године 1940. награђен је и од Српске краљевске академије. За роман „Не тугуј, бронзана стражо“ добио је НИН-ову награду за роман 1958. године, док је његова антологијска збирка приповједака „Башта сљезове боје“ овјенчана Његошевом наградом 1972. године. За члана Српске академије наука и уметности изабран је 1968. године. Ћопић је преминуо 26. марта 1984. године у Београду, оставивши иза себе књижевно наслеђе које и данас живи кроз његова дјела, сјећања на дјетињство и непоновљиви свијет његових јунака.

Документарни филм који подстиче на размишљање „ГУЕРНИЦА 2“ ПРЕД ПРИЈЕДОРСКОМ ПУБЛИКОМ

Текст: Гордана Каурин

У Галерији „Сретен Стојановић“ у Приједору одржана је пројекција документарног филма „Гуерница 2“ у режији Огњена Петковића. Документарни филм се бави посљедицама НАТО бомбардовања хемијских и индустријских постројења у Панчеву 1999. године. Организатор пројекције била је Фондација Љиљане Вернер.

„Филм траје 34 минута. Снимљен је 2024. године, а премијерно је приказан у Југословенској кинотеци. Филм је настао у сарадњи са госпођом Вернер, која је имала дио архивског материјала насталог 1999. године приликом њихове посјете Рафинерији и Азотари у Панчеву. Учинило нам се да је то од велике историјске вриједности и да би требало сачувати и документовати“, рекао

Огњен Петковић

је Петковић.

Он је додао да је истраживање постепено отворило питање посљедица бомбардовања по животну средину и здравље становништва Панчева и околних мјеста.

Пројекција документарца одржана је у оквиру изложбе „Пут ка небу“, академика Миливоја

Унковића, а директор Галерије „Сретен Стојановић“ Борис Еремић истакао је да се филм тематски уклапа у поставку. „Ово је изузетна прилика да се људи кроз филм упознају са посљедицама бомбардовања Панчева 1999. године, а изложба се на неки начин

тематски уклапа са филмом“, рекао је Еремић.

„Гуерница 2“ носи и поруку о значају чувања сјећања и до-

кументовања догађаја који су оставили посљедице на становништво и животну средину. „Главна порука филма је заправо оно што нам је остало иза бомбардовања. Морамо да се сјећамо, памтимо и документујемо оно што нам се догодило“, поручио је Петковић.

Панчево је током НАТО ваздушне кампање против Савезне Републике Југославије 1999. године више пута било мета напада. Међу погођеним објектима била су индустријска постројења, укључујући Рафинерију нафте и петрохемијски комплекс, а бомбардовање је изазвало пожаре, материјалну штету и забринутост због посљедица по животну средину.

НОВА ИЗДАЊА ОБОГАТИЛА ФОНД НБ „ЋИРИЛО И МЕТОДИЈЕ“

Текст: Гордана Каурин

Захваљујући подршци Министарства просвјете и културе Републике Српске, библиотечки фонд Народне библиотеке „Ћирило и Методије“ значајно је обogaћен новим насловима намијењеним читаоцима свих узраста. Нова издања набањена су за Информативно-позајмно одјељење за одрасле, али и за дјечије одјељење.

Приликом избора књига водило се рачуна о различитим интересовањима и потребама корисника, па су фонд обогатили класици, историјска и капитална дјела, трилери, породичне драме, популарни серијали, као и литература за дјецу и млађе читаоце. Библиотекар у Информативно-позајмном одјељењу за одрасле Анела Сејарић Вујиновић истиче да је подршка Министарства посебно значајна јер је омогућила набавку вриједних издања које је, због њихове цијене, тешко обезбиједити из редовног буџета.

„Захвални смо Министарству просвјете и културе Републике Српске на овој донацији. Успјели смо да купимо историјска капитална дјела, дјела у тврдом повезу. Правилно смо уложили средства. Једноставно, у нашем редовном буџету можда немамо довољно новца да купимо скупља дјела“, рекла је Сејарић Вујиновић. Додаје да је интересовање читалаца за нове наслове велико.

„Наши читаоци су веома радосни због тога, одмах су похрлили у библиотеку. Књиге су већ обрађене и готово све су већ посуђене. Нешто мало новитета још имамо на стању“, навела је Сејарић Вујиновићева.

Посебна пажња посвећена је и најмлађим корисницима библиотеке. Библиотекар Завичајне збирке Ведрана Тошић каже да је донација омогућила набавку значајног броја нових наслова за дјечије одјељење, али и за дјецу основношколског узраста.

„Добили смо недавно значајну донацију Министарства просвјете и културе Републике Српске, која се односи на подршку за набавку нових наслова, како за наше дјечије одјељење, тако и за одјељење за одрасле. Овим путем наш фонд је веома обогатен“, истакла је Тошићева.

Према њеним ријечима, приликом набавке водило се рачуна о томе да се најмлађим читаоцима понуде наслови који одговарају њиховом узрасту и интересовањима.

Информативно-позајмно одјељење за одрасле читаоце располаже са готово 40.000 библиотечких јединица, док се сваког мјесеца фонд обогати са између 10 и 20 нових наслова. Народна библиотека „Ћирило и Методије“ има око 1.000 активних чланова, а нова издања, судећи према интересовању корисника, већ проналазе пут до читалаца.

УДРУЖЕЊЕ ЗА ОЧУВАЊЕ ТРАДИЦИЈЕ НА ФЕСТИВАЛУ У ГРЧКОЈ

Чланови Удружења за очување традиције из Приједора боравили су у Грчкој, на острву Тасос, гдје су, од 19. до 26. септембра, учествовали на 20. Међународном фестивалу фолклора „Смарагдно острво“. Експедиција од 55 чланова имала је прилику да на два вечерња концерта представи своје играчко умијеће које је публика у препуном амфитеатру наградила громогласним аплаузима, саопштено је из овог удружења.

Била је то одлична прилика да се свим посјетиоцима, али и учесницима из других земаља представи култура и традиција нашег краја. Међу више од 300 учесника овог фестивала, поред Приједорчана, били су представници Бугарске, Румуније, Мађарске, Естоније, Украјине и Грчке. Чланови Удружења за очување традиције искористили су боравак у Грчкој да се упознају и са културама других народа, прије свега са традицијом Грчке.

На „Грчкој вечери“ представљена је грчка традиција у најбољем свјетлу. Служена су грчка јела и пића, пјевале су се грчке пјесме и играле грчке народне игре и плесови, уз традиционално лупање тањира. Боравак на овом јединственом и прелијепом острву искориштен је за обилазак острвских знаменитости попут Манастира посвећеног Светом Архангелу Михаилу, саграђеног у XI вијеку, смјештеног на литици и са погледом ка Светој Гори.

Чланови Удружења за очување традиције посјетили су село Панагија, у ком се налазе оригиналне, старе грчке куће, као и велики број знаменитости, међу којима је и музеј посвећен маслиновом уљу и меду, гдје се може пронаћи најпознатији мед са Тасоса, од борових иглица. Одлазак на Међународни фестивал фолклора „Смарагдно острво“ у Грчкој, било је једно од њихових најквалитетнијих и најсвеобухватнијих гостовања, поручују из Удружења за очување традиције из Приједора.

Козарски вјесник/Фото: Фејсбук

ПРИЈЕДОРСКИ ПАРКОВИ И ДРВОРЕДИ СПРЕМНИ ЗА ЈЕСЕН

Александар Шобот

Текст: Рената Ш. Новаковић

Приједорски паркови и дрвореди у градским насељима ових дана попримају нови јесењи изглед. У оквиру сезонског уређења града, у току је резење дрвећа, обнова биљног фонда и поправка парковског мобилијара. Приједорчани истичу да су задовољни одржавањем зелених површина и хигијеном у граду.

“Презадовољан сам што се тиче уређења зелених површина и истакао бих да ‘Комуналне услуге’ а.д. Приједор адекватно раде свој посао, што је за похвалу. Што се тиче зелених површина у Приједору, имам само ријечи хвале”, рекао је један Приједорчанин.

И док грађани углавном примјећују естетику, на терену се воде обимније припреме за предстојећу јесен и неповољније временске прилике.

“Уклањамо гране са дрвореда и зелених површина из паркова. Што се тиче осталих послова које планирамо, то ће бити још једно ручно и машинско кошење како би се те зелене површине припремиле за изграбљивање лишћа које слиједи. У самом расаднику тренутно је у току производња садница сезонског цвијећа — у питању је маћухица. Сада је фаза пикирања у чаше и цвијеће ће бити спремно за садњу у цвијетњацима, алејама и жардињерама половином октобра”, појаснио је руководиоца Радне јединице “Градско зеле-

нило” предузећа “Комуналне услуге” а.д. Приједор Давор Рајлић.

Радови на терену дио су ширег плана Градске управе за јесење обнављање комуналне инфраструктуре. Поред редовног чишћења сливника и припреме саобраћајница за кишну сезону, у фокусу је обнова и ширење зелених зона.

“У буџету редовно сваке године имамо предвиђена средства за ревитализацију зелених површина. То је ставка од 50.000 КМ коју редовно утрошимо и свједоци сте нових дрвореда у граду и новог украсног грмља. У посљедње три године посадили смо преко 620 стабала, а посјекли 190. Наравно, гдје год

смо пањ извадили, на том мјесту смо посадили нову садницу, тако да смо у великом плусу што се тиче садње дрвећа у Приједору”, нагласио је в.д. начелника Одјељења за саобраћај, комуналне послове и заштиту животне средине и имовинско-стамбене послове Александар Шобот.

Чест проблем на терену представљају и запуштене приватне парцеле које Град по закону не смије уређивати буџетским новцем. Због неријешених имовинско-правних односа инспекције често немају коме издати налог за чишћење, па у Градској управи припремају ново системско рјешење.

“Ми смо као град покренули иницијативу да се уради рјешавање овог проблема - да Град очисти приватну парцелу, а да се тај трошак укњижи као хипотека будућим власницима када дођу до тога да требају наслиједити површину или је продати. Једноставно, мораће вратити Граду паре уложене у чишћење ради својих сусједа и других мјештана. Та идеја је још у развоју и у току је усклађивање евиденција како би се трошак чишћења могао књижити као терет на том земљишту”, казао је Шобот.

Уређење града тако остаје заједнички задатак - док комуналци припремају паркове за јесен и зиму, приватни власници мораће преузети бригу о својим парцелама како не би нарушавали изглед и безбједност града.

ЈЕСЕЊЕ УРЕЂЕЊЕ ГРАДА: ПОЧЕЛА ЗАМЈЕНА ЦВИЈЕЋА

Текст: Рената Ш. Новаковић

Док јесен мијења боје града, на јавне површине стигло је и ново цвјетно рухо. Радници Радне јединице “Градско зеленило” приједорских “Комуналних услуга” започели су јесење уређење и припрему јавних површина за предстојећу сезону.

“Кренула је замјена цвијећа у градским алејама и жардињерама. Сада је вријеме за садњу маћухица - ријеч је о изузетно отпорној биљци која без проблема подноси мраз и снијег, а својим цвјетовима украшава површине све до касног прољећа. Планирано је да се до краја мјесеца, заврше сви послови што се тиче замјене цвијећа како у самом граду, тако и у приградским насељима”, рекао је руководиоца ове радне јединице Давор Рајлић.

Уз богат избор боја и приступачну цијену, из овог предузећа

подсјећају да су саднице доступне и грађанима по цијени од једне КМ за уређење приватних дворишта.

“Позвао бих наше суграђане да дођу у наш објект у Доњој Пухарској у току радног времена од 8.00 до 14.00 часова и да купе

саднице цвијећа како би их садили у своје вртове и дворишта”, додао је Рајлић.

ФК “РУДАР-ПРИЈЕДОР” НЕРИЈЕШЕНО ПРОТИВ ФК “КОЗАРА”

У оквиру 10. кола М:тел Прве лиге Републике Српске ФК “Рудар-Приједор” одиграо је неријешено у Градишци против ФК “Козара” - 2:2. За Приједорчане голове су постигли Радуловић и Милановић. У 11. колу ФК “Рудар-Приједор” састаје се са ФК “Звјезда 09” у суботу, 17. октобра.

ОДБОЈКА: ПОБЈЕДА ПРИЈЕДОРСКИХ СЕНИОРКИ У БАЊАЛУЦИ, ПОРАЗ ПИОНИРКИ ПРОТИВ “БОРЦА”

Такмичарске екипе Одбојкашког клуба “Приједор” прошлог викенда наступиле су у одбојкашком првенству Републике Српске. Сениорке су оствариле побједу на гостовању у Бањалуци, док је пионирска екипа “Приједор 2” поражена на домаћем терену. Сениорска екипа савладала је домаћи “BL Volley” резулта-

том 3:2 у сетовима. Пионирска екипа “Приједор 2” угостила је екипу ОК “Борац” из Бање Луке. Гошће су славиле резултатом 3:0 у сетовима. Пионирска екипа “Приједор 1” била је слободна. Из клуба су захвалили свим играчицама на борбениости и доброј игри током прошлог такмичарског викенда.

ПОБЈЕДА ЖРК “МИРА” У ТЕСЛИЋУ

У 2. колу Прве рукометне лиге Републике Српске за жене ЖРК “Борја” Теслић – ЖРК “Мира” Приједор 18:22 (9:9). Обје екипе су у утакмицу ушле нервозно, са доста грешака у нападу. Приједорчанке су техничке грешке из напада успјеле да надокнаде добром игром у одбрани. Прво полувријеме је завршено резултатом 9:9. У другом полувремену су чланице ЖРК “Мира” одиграле одличну одбрану, боље се снашле од домаћина и повеле са четири гола разлике. Ту предност су успјеле да сачувају до краја утакмице и на крају је резултат био 18:22. Посебно треба истаћи одличну партију голмана Наталије Панић која је својим одбранама била додатна сигурност девојкама у одбрани. ЖРК “Мира” ће у идућем колу бити домаћин екипи ЖРК “Леотар” из Требиња.

ЗАПАЖЕН РЕЗУЛТАТ ЏУДО КЛУБА „КОЗАРА-ЖЕЉЕЗНИЧАР“ У БИХАЋУ

У Бихаћу је одржан 13. Међународни џудо куп “Уна-Бихаћ 2026” у техничкој организацији истоименог џудо клуба, који је окупио 300 такмичара. Џудо клуб “Козара-Жељезничар” из Приједора представљао је шест чланова који су остварили одличан резултат. Прва мјеста освојили су Срна Мариновић, Михаела Родић и Милица Рађеновић, друга Матеј Ходак и Стефан Крагуљ и треће Николина Егић. Чланице Џудо клуба “Козара-Жељезничар” проглашене су за најбољу екипу у категорији до 12 година.

УБЈЕДЉИВ ПОРАЗ КУГЛАША РУДАРА У ГРАДИШЦИ

Куглаши приједорског „Рудара“ поражени су у трећем колу Премијер лиге БиХ у Градишци од екипе бањалучке “Аде” 8:0 или 3667:3450 у чуњевима. Иако су Приједорчани у Градишку дошли охрабрени са двије везане побједи, “Ада” је пред свој наступ у НБЦ купу показала да са пуно оптимизма, захваљујући доброј игри, дочекује исти. Сениша Миљатовић (592) био је најближи меч поену, али не користи лош посљедњи сет Ђорђа Паштара (604). Сениша Кнежевић (588) губи од најбољег појединца утакмице Немање Галића (628). Кад је у другом бло-

ку Марко Тркља (563) изгубио од Младена Сврачића (605), а Горан Предојевић (547) од Ђорђа Мандића (594) постаје јасно да се мало тога у наставку може промијенити. У издању Зорана Црномарковића (565) у поразу против ветерана “Аде” Бориса Новаковића (626) и солидног Миодрага Тркље (595) против Драгана Шукла (610) “Рудар”, без бода, закључује утакмицу. Прилика да се поправи утисак биће у наредном колу када “Рудару” у госте стиже “Посушје”, актуелни првак БиХ.

АТЛЕТИЧАРИ ОСВОЈИЛИ 17 МЕДАЉА НА ХУМАНИТАРНОМ КРОСУ У ПРЊАВОРУ

Млади атлетичари АК "Приједор" остварили су запажене резултате на 9. Јесењем хуманитарном кросу Атлетског клуба „САН“ Прњавор. У различитим узрастним категоријама, као и у трци мама и тата, освојили су укупно 17 медаља, четири златне, четири сребрне и девет бронзаних, уз два четврта мјеста. У категорији дјеце рођене 2021. године и млађе, на стази дугој 100 метара, Василије Кнежевић освојио је треће мјесто.

Бројне успјехе остварили су так-

мичари рођени 2019. и 2020. године, који су трчали на 150 метара. Миа Мијатовић и Лазар Рајиљић освојили су прва мјеста, Катарина Велаула била је друга, док су Ина Кобас и Василије Вујиновић заузели трећа мјеста. Анђелија Родић завршила је трку на четвртм мјесту. Елена Билбија освојила је прво мјесто у категорији 2017. и 2018. године, на стази дугој 200 метара. У конкуренцији такмичара рођених 2015. и 2016. године, на 300 метара, Софија Билбија и Давид

Лазар Чича освојили су трећа мјеста.

На стази дугој 600 метара, у категорији 2013. и 2014. године, Лана Тута и Вук Мајсторовић заузели су трећа мјеста. Међу такмичарима рођеним 2011. и 2012. године, који су трчали на 800 метара, Сергеј Кнежевић освојио је друго, а Никола Бакал четврто

мјесто. У јуниорској трци на 3.000 метара Огњен Кондић освојио је друго мјесто, док је Милан Поповић у ветеранској конкуренцији на истој дистанци заузео прво мјесто. У трци мама и тата на 100 метара Тијана Тишма Рајиљић освојила је друго мјесто, док су Дајана Билбија и Милан Поповић заузели трећа мјеста.

КАРАТЕ КЛУБУ „УРАКЕН“ 38 МЕДАЉА НА „БАЊАЛУКА ОПЕНУ“

Чланови Карате клуба „Уракен“ освојили су 38 медаља и заузели треће мјесто у генералном пласману клубова на 23. Интернационалном карате турниру „Бањалука опен 2026“, у организацији Карате клуба „Шеснаеста“. Боје приједорског клуба бранило је 33 спортиста, који су освојили 13 златних, 10 сребрних и 15 бронзаних медаља. Тиме су оствари-

ли циљ најављен уочи такмичења, освајање једног од трофеја за најуспјешније клубове. Успјех „Уракена“ употпунио је Андреј Зорић, који је проглашен за најуспјешнијег такмичара у мушкој конкуренцији. У клубу истичу да су презадовољни оствареним резултатима, те да настављају са радом и припремама за нове такмичарске изазове.

КИК-БОКС КЛУБ „ВУКОВИ“: ПЕТ МЕДАЉА НА „САНА ОПЕНУ 2026“

Такмичари Кик-бокс клуба „Вукови“ остварили су запажен успјех на такмичењу „САНА ОПЕН 2026“, одржаном у Санском Мосту, освојивши пет медаља, три златне, једну сребрну и једну бронзану. Из клуба су посебно истакли наступ младог такмичара Жељка Раоса, који је оствареним побједама показао борбеност, дисциплину и техничку зрелост, као и велики потенцијал за даљи напредак. Похвале су упућене свим такмичарима за труд, залагање и успјешно представљање клуба. Како истичу из „Вукова“, освојене медаље резултат су преданог рада на тренинзима.

ДВИЈЕ ПОБЈЕДЕ СТОНОТЕНИСЕРКИ НА СТАРТУ ПРЕМИЈЕР ЛИГЕ БИХ

Стонотенисерке из Приједора на најбољи могући начин започеле су нову сезону Премијер лиге БиХ, остваривши двије убједљиве побједе у Витезу и Травнику. Чланице Стонотениског клуба „Приједор“ су у Витезу савладале домаћу екипу Стонотениског клуба „Витез“ резултатом 4/0 показавши од самог почетка сезоне да су спремне за нову сезону и висок пласман. Ништа мање успјешне нису биле ни у Травнику гдје су снаге

одмјериле са екипом Стонотениског клуба „Борац“, која је прошлу сезону Премијер лиге БиХ завршила на трећем мјесту. Одиграле су сигурно и квалитетно, остваривши још једну убједљиву побједу резултатом 4/0. За приједорску екипу наступиле су Миљана Велаула, Сања Ерцег и Даниела Тимарац које су одличним играма потврдиле квалитет и добру форму на почетку првенства. Максималним учинком након прва два сусрета Приједор-

чанке су послале јасну поруку конкуренцији и најавиле да ће се и ове сезоне борити за висок пласман и шампионску титулу у Премијер лиги БиХ.

ИВАН ДОБРИЋ ВИЦЕПРВАК БИХ У ДРУМСКОЈ ТРЦИ

На друмској трци одржаној у Жепчу у организацији Бициклистичког клуба „Педала“, за титулу државног првака, возио је Иван Добрић, члан БК „Козара“ из Приједора. „Титула је измакла за мало, због пеха који је Иван имао пред сам крај трке. Без обзира на лошу срећу, Иван је ипак завршио на подијуму, са сребрном медаљом и титулом вицепрвака“, саопштено је из овог клуба.

ЉЕКАРИ ПРИЈЕДОРСКЕ БОЛНИЦЕ НА ШКОЛИ АКУШЕРСКЕ АНЕСТЕЗИЈЕ У НОВОМ САДУ

Двоје љекара Болнице „Др Младен Стојановић“ Приједор, др Моника Гашевић Касагић, начелник Одјељења анестезиологије, реанимације и интензивног лијечења и др Томислав Јекић, гинеколог присуствовали су 16. Школи акушерске анестезије, одржаној на Клиници за гинекологију и акушерство Универзитетско-клиничког центра Војводине у Новом Саду.

Овогодишња Школа окупила је еминентне предаваче и колеге из Сједињених Америчких Држава, Србије, Сјеверне Македоније, Хрватске, Албанија, Босне и Херцеговине и Републике Српске. Изузетно богат програм и велики број предавања били су прилика за упознавање са савременим приступима у акушерској анестезији и аналгезији, размјену искустава, али и повезивање са колегама из региона и свијета.

Посебне заслуге за организацију Школе и дугогодишње окупљање стручњака из ове области припадају прим. др сци. мед. Борислави Пујић, уз подршку Организације „Кубеле“ и институција укључених у реализацију овог едукативног програма, објављено је на „Фејсбук“

Извор: ФБ Болница „Др Младен Стојановић“ Приједор

приједорске болнице.

“Учесће анестезиолога и гинеколога из наше установе на заједничкој едукацији наставак је сарадње која је у приједорској болници започела још 2021. године, када је, на иницијативу и уз велики ентузијазам др Томислава Јекића и ангажман др Монике Гашевић Касагић, покренуто

увођење епидуралне аналгезије у породу. Преношењем стечених знања и искустава колегама анестезиолозима, створен је тим који је омогућио да безболни пород постане дио редовне клиничке праксе наше установе. Наредни правац заједничког рада је примјена принципа ЕРАС протокола у гинеколошкој и аку-

шерској хирургији, укључујући царски рез, чему је значајан дио овогодишње Школе био и посвећен. Мултидисциплинарни приступ, добра периоперативна аналгезија, ранија мобилизација и опоравак само су неки од принципа којима се додатно унапређују сигурност и квалитет лијечења наших пацијенткиња”, наводе из ове здравствене установе.

Учесће на Школи отворило је и могућности за нова повезивања и будућу сарадњу са водећим стручњацима из ове области. Искуство протеклих година показало је да се најбољи резултати постижу управо тимским радом, размјеном знања и добром сарадњом гинеколога и анестезиолога.

Болница „Др Младен Стојановић“ Приједор наставља да улаже у своје кадрове и подржава едукацију и усавршавање запослених, јер се улагањем у знање непосредно унапређују квалитет и сигурност здравствене заштите коју пружају, поручују из приједорске болнице.

Козарски вјесник

Дом здравља Приједор: ОДРЖАНА ИНТЕРНА ЕДУКАЦИЈА О САМОПРЕГЛЕДУ ДОЈКЕ

Дома здравља Приједор. Присутнима су поред демонстрације самопрегледа дојки дати савјети, а неки од њих су да се једе више воћа и поврћа богатог витаминима А и Ц, да се смањи употреба димљене и нитратима богате хране, да се не пуши или одвикава од пушења.

Козарски вјесник

Поводом Ружичастог октобра и 24. октобра - Свјетског дана борбе против рака дојке надзорна сестра Службе породичне медицине Дома здравља Приједор Милијана Рубин одржала је предавање медицинским сестрама и техничарима на тему “Едукација пацијенткиња од стране медицинске сестре о самопрегледу дојке”.

“Циљ едукације је био да се истакне значај превенције и

раног откривања рака дојке уз едуковану медицинску сестру/техничара из ове области. Чињенице код ове болести су: најчешћи тумор код жена, упркос савременој дијагностици болест се открива касно, оболјева све више младих жена, између 40 и 50 година већа смртност него у свим другим болестима заједно, годишње у Републици Српској оболело око 400 жена”, саопштено је из

Предавање одржала Милијана Рубин

Дом здравља Приједор: УСПЈЕШНО ЗАВРШЕН ПОСТУПАК РЕСЕРТИФИКАЦИЈЕ

Дом здравља Приједор успјешно је завршио поступак ресертификације, чиме је још једном потврђен висок степен квалитета и сигурности у пружању здравствених услуга. Из ове здравствене установе навели су да су поступак ресертификације, према унапријед утврђеном плану, у јуну 2026. године обавили овлаштени оцјењивачи Агенције за сертификацију, акредитацију и унапређење квалитета здравствене заштите Републике Српске.

„Званичним извјештајем Агенције (број ИОЦЦ-1333 од 31.08.2026. године) потврђено је да током поступка оцјењивања према сертификационим стандардима за домове здравља у Републици Српској нису утврђе-

на одступања од дефинисаних стандарда квалитета и сигурности у процесу пружања здравствених услуга. Овај резултат представља потврду заједничког труда и обавезу да се и у наредном периоду настави са активностима које осигуравају континуитет у пружању сигурне здравствене заштите, са циљем да у потпуности одговоримо на потребе и очекивања наших корисника“, навели су из Дома здравља.

Додају да је континуирано унапређење квалитета постављено као трајни циљ пословања ове установе. „Руководство Дома здравља упућује честитке свим запосленима на постигнутом резултату, уз посебну захвалност руководиоцима на свим нивои-

ма управљања чији је посвећени ангажман омогућио успјешну реализацију овог захтјевног процеса“, закључују у приједорском Дому здравља.

Козарски вјесник

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

www.kozarski.com

ФОТОГРАФИЈЕ ЧИТУЉА
ЧУВАМО 40 ДАНА

МУХИБА ТРЕБОВАЦ

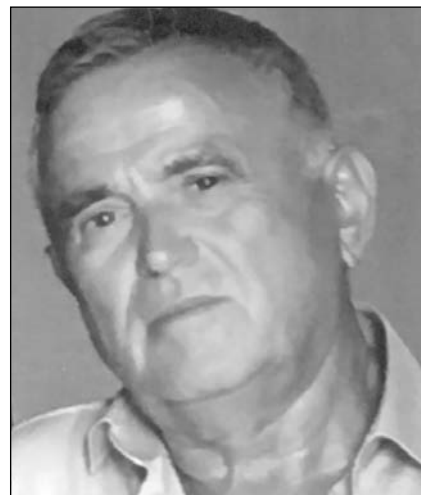
Твој драги лик, чиста душа и велика дјела заувјек су уписани у наша срца.

Твоји Дијана, Сања и Славен.

21440

Дана 17.10.2026.
навршавају се четири
тужне године од
смрти нашег драгог

МИЛУТИНА
ВУЧЕНОВИЋА

Сјећање на тебе, вјечно ће трајати. Увијек ћеш бити у нашим мислима и срцима.
С љубављу и поштовањем чуваћемо те од заборава.

Супруга Видокија, син Драган, кћерка Дијана, снаха, зет, унучад и праунучад.

21434

ПОДРШКА ПОРОДИЦИ ТОДОРОВИЋ ИЗ ОМАРСКЕ

Текст: Мирјана Шодић

Поводом обиљежавања Дјечије недеље представници Министарства здравља и социјалне заштите Републике Српске и Фонда за дјечију заштиту РС, посјетили су породицу Тодоровић у Омарској и уручили им поклоне и новчани ваучер од 3.000 КМ. Тодоровићи су почетком ове године добили три дјевојчице – Уну, Милу и Ању, које су с много љубави дочекале старије сестре Маша и Лана. Отац Гојко истиче да им оваква помоћ много значи, посебно имајући у виду потребе петоро дјеце. „Значи нам много ова помоћ. Трошкови су велики, имамо пет дјевојчица и мјесечни издаци су све већи“, рекао је он.

Захвалност свима који им пружају подршку изразила је и мајка Тијана. „Желим свима да се захвалим, јер су трошкови заиста огромни. Пелене, марамике, храна, све је то потребно. Ипак, увијек неко прискочи у помоћ и због тога свима желим да се захвалим од срца“, истакла је она. Помоћник министра за социјалну, породичну и дјечију заштиту РС Владимир Макарић поручио је да се

кроз различите мјере настоји пружити подршку породицама са троје и више дјеце.

„Фонд награђује породице које имају троје и више дјеце. Упознати сте и са бројним мјерама Владе Републике Српске које се односе на подршку дјечи и вишечланим породицама. Подршка биће настављена и у будућем периоду“, рекао је Макарић.

Директор Фонда за дјечију заштиту Републике Српске Недељко Јовић истакао је да Фонд већ годинама, у

сарадњи са ресорним министарством, учествује у обиљежавању Дјечије недеље и пружа подршку породицама кроз финансијску помоћ и робне награде. „Годинама уназад, у сарадњи са Владом Републике Српске, учествујемо у обиљежавању Дјечије недеље и пружамо подршку, како кроз финансијска средства, тако и кроз робне награде. Посјетили смо тројке у Приједору, а ове године тројке су рођене и у Вишеграду и Шипову“, навео је Јовић.

fotoMETRO
FOTOMETROPD.COM

066 666 623

fotometropd@gmail.com

AUTOCENTAR „MERKUR“
PRIJEDOR-SVALE bb

052/237-222 mail:prodajapd@acmerkur.com

- ❖ AUTO DIJELOVI
- ❖ MEHANIČARSKE USLUGE
- ❖ TEHNIČKI PREGLED
- ❖ LASERSKO CENTRIRANJE TRAPA

Cijena balansa i montaže:
- do 15 inča – 13KM
- 16 inča – 14KM
- 17 inča – 16 KM
- 18 inča – 17KM
- 29 inča – 19 KM

Cijena geomterije 30KM

VELIKI ASORTIMAN GUMA:
Sava, Riken, Fulda, Michelin,
Goodyear, Cooper, Tires,
Greenmax, Toyo, BF Goodrich,
Debica.

autotransport
PRIJEDOR

VULKANIZERSKE USLUGE NOVO U PONUDI

ZA PUTNIČKA I TERETNA VOZILA

- ✓ Montaža i demontaža guma
- ✓ Balansiranje točkova
- ✓ Krpljenje guma

RUDI ČAJAVECA 1, PRIJEDOR
065/606-614 066/322-199

TERMO KLIMA
PRIJEDOR

PRODAJA • MONTAŽA • SERVIS

Toplina zimi, svježina ljeti!

KOTLOVI NA ČVRSTO GORIVO KOTLOVI NA PELET ELEKTRIČNI KOTLOVI TOPLOTNE PUMPE KLIMA UREĐAJI

Prodaja kvalitetne opreme Stručna montaža Savjetovanje i odabir odgovarajućeg sistema Servis i održavanje Pouzdanost i dug vijek trajanja Garancija na opremu i montažu

052 236 813 065 965 976 Prijedor

TERMO KLIMA Od ideje do vašeg doma.

КОЗАРСКИ ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број "Козарског партизанског вјесника", у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда "Младен Стојановић". У љето 1975. године изашао је први број послје Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар "Козарски вјесник" Приједор - Редакција и администрација: Улица 43. приједорске бригаде. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993.године. **Изази сваког петка - Вршилац дужности директора:** Милан Тубин - **Редакција:** Гордана Каурин, Деборах Совил, Бојана Мајсторовић, Мирјана Шодић, Тања Мандић, Рената Шикањић Новаковић - **Технички уредник:** Силвија Дејановић - **Телефони:** Директор 232-803, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - **Цијена примјерка** одштампана на "глави" **Листа - Претплата:** Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - **Рукописи и фотографије се не враћају** - **Жиро рачун:** НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за "Козарски вјесник") - Штампана: р.г. "FOTO METRO"